

บทสรุปและเสนอแนะ

บทสรุป

กระบวนการพิจารณาคดีอาญามีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาข้อเท็จจริง เพื่อพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของจำเลยโดยใช้พยานหลักฐานเป็นปัจจัยที่สำคัญในการให้ข้อเท็จจริง โดยเฉพาะพยานบุคคลซึ่งถือว่าเป็นกลไกที่สำคัญ แต่ปัจจุบันการได้มาซึ่งพยานบุคคลพบว่าพบว่ามีอุปสรรคหลายประการ สาเหตุสำคัญประการหนึ่งคือมีการยุ่งเหยิงกับพยานไม่ว่าทั้งทางตรงหรือทางอ้อม โดยพยานได้รับการข่มขู่ คุกคามในรูปแบบต่าง ๆ ทำให้พยานมีความหวาดกลัวภัยอันตรายต่อตนเองและครอบครัว ส่งผลกระทบต่อความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรมในการพิสูจน์ความจริง นอกจากนี้ยังมีการทำลายพยานหลักฐานอื่น ๆ หรือการคุกคาม ข่มขู่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม ไม่ว่าจะเป็นตัวผู้เสียหาย เจ้าหน้าที่งาน อัยการ ศาล ทนายความ หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในคดี เพื่อให้เกิดอิทธิพลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลดังกล่าว อันถือว่าเป็นความผิดฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรม แต่ประเทศไทยยังไม่มีกรอบบัญญัติไว้เป็นบทเฉพาะในความผิดฐานนี้ การกระทำดังกล่าวนี้อาจมีสาเหตุประการหนึ่งเนื่องมาจากประเทศไทยมีระบบกฎหมายแบบผสมระหว่างระบบไต่สวนกับระบบกล่าวหา แต่ในการดำเนินคดีในชั้นสอบสวนและในชั้นศาล ในทางปฏิบัติแล้วมีลักษณะค่อนข้างไปทางระบบกล่าวหา ดังนั้น ปัญหาเกี่ยวกับการแสวงหาพยานหลักฐานในประเทศไทยจึงมีลักษณะคล้ายคลึงกับปัญหาที่เกิดขึ้นในระบบกล่าวหาไปด้วย นอกจากนี้ การให้ความคุ้มครองบุคคลที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมก็ถือว่ามีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันเลย เพราะแม้จะมีพยานหลักฐานที่ดีกันสักเพียงใดก็ตาม ถ้าบุคคลในกระบวนการดำเนินคดีหรือในชั้นพิจารณาไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างเต็มที่เพราะถูกแทรกแซง ข่มขู่ คุกคาม หรือมีการให้ประโยชน์ที่มิควรได้แก่เจ้าหน้าที่หรือบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินคดี และโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าการกระทำดังกล่าวได้กระทำโดยกลุ่มองค์กรอาชญากรรม (Organized Crimes) ที่มีลักษณะของการกระทำที่รุนแรงเพื่อปกป้องผลประโยชน์อันมหาศาลของกลุ่มตนเอง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติให้มีประสิทธิภาพ อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ค.ศ. 2000 (United Nations Convention Against Transnational Organized Crime 2000) จึงได้ถูกจัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีผลเป็นการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติให้เป็นไปในรูปแบบเดียวกันโดยได้กำหนดความผิดฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรมไว้ใน Article 23 ซึ่งได้แก่การกระทำต่าง ๆ ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดให้รัฐสมาชิกจำเป็นต้องมี แต่ก็ไม่ได้จำกัดที่จะขยายขอบเขตของความผิดตามความผิดฐานนี้กว้างออกไปให้ครอบคลุมถึงการกระทำในลักษณะอื่นที่เกิดขึ้น ผลของการเข้าร่วมใน

อนุสัญญา ฯ ดังกล่าว ทำให้ประเทศไทยต้องมีพันธกรณี (Obligation) ที่จะต้องดำเนินการในมาตรการต่าง ๆ รวมทั้งมาตรการทางกฎหมายให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานขั้นต่ำ (minimum standard) ที่กำหนดไว้ภายใต้อนุสัญญา ฯ

จากการศึกษาถึงความผิดเกี่ยวกับการขัดขวางกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยเปรียบเทียบกับอนุสัญญา ฯ และกฎหมายสหรัฐอเมริกาต่อกฎหมายประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเป็นประเทศที่มีระบบกฎหมายแบบ Commol law และ Civil law แล้ว เห็นว่า ในประเทศไทยและประเทศฝรั่งเศสยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับความผิดฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรมบัญญัติไว้โดยเฉพาะจึงต้องใช้บทบัญญัติที่มีลักษณะใกล้เคียงมาปรับใช้ แต่กฎหมายฝรั่งเศสก็ยังมีบทบัญญัติหลายมาตราที่สอดคล้องและครอบคลุมกับความผิดฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรมตามอนุสัญญา ฯ นอกจากนี้ก็ยังมีหลายมาตราที่คุ้มครองมากกว่าในส่วนของอนุสัญญา ฯ เช่น มาตรา 434-5 ความผิดเกี่ยวกับการขู่เข็ญ หรือข่มขู่เพื่อไม่ให้ผู้เสียหายไปร้องทุกข์ หรือให้ถอนคำร้องทุกข์ หรือในมาตรา 433-3 และ 434-8 ก็มีการคุ้มครองรวมไปถึงทนายความ ล่าม หรือผู้เชี่ยวชาญ ด้วย ฯลฯ ส่วนในกรณีกฎหมายสหรัฐอเมริกามีบัญญัติไว้โดยเฉพาะโดยบัญญัติไว้ใน Title 18 ตั้งแต่มาตรา 1501-1518 จึงทำให้ง่ายต่อการบังคับใช้ เช่น มาตรา 1512 ความผิดกรณีการฆ่า คุกคาม ขัดขวาง ทำให้กลัว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกีดกันไม่ให้ผู้ใดเข้าร่วมหรือเบิกความในการพิจารณาคดีหรือเพื่อกีดกันไม่ให้มีการติดต่อให้ข้อมูลแก่เจ้าหน้าที่ หรือมาตรา 1501, 1503 และมาตรา 1505 ก็ล้วนแต่ครอบคลุมอนุสัญญา ฯ ข้อ 23 นอกจากนั้นยังมีการกำหนดความผิดฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรมในอีกหลายกรณีที่อยู่นอกเหนือจากอนุสัญญา ฯ เช่น การแก้แค้นตอบโต้บุคคลที่มาเบิกความตามมาตรา 1513 ในขณะที่กฎหมายของประเทศไทยมีหลายบทมาตราที่มีลักษณะสอดคล้องกับอนุสัญญา ฯ ข้อ 23 (ก) และ (ข) เช่น ความผิดตามมาตรา 138 มาตรา 139 หรือการนำมาตรา 84 เรื่องผู้ใช้ให้กระทำความผิดมาประกอบการความผิดในมาตราอื่นได้แก่มาตรา 177 มาตรา 179 มาตรา 198 มาตรา 309 หรือกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 31 ความผิดเรื่องละเมิดอำนาจศาล ฯลฯ แต่อย่างไรก็ตามบทบัญญัติดังกล่าวก็ยังครอบคลุมอนุสัญญา ฯ ไม่ทั้งหมดเนื่องจากเป็นการอาศัยกฎหมายใกล้เคียงมาปรับใช้แทนเท่านั้น เช่น การข่มขู่ หรือให้สัญญาเพื่อแทรกแซงการเสนอยานหลักฐานในการดำเนินคดีซึ่งรวมไปถึงการขัดขวางไม่ให้นำยานหลักฐานเข้าสู่การพิจารณาคดีหรือกระบวนการพิจารณาทางกฎหมายอื่น เพราะถือว่าเป็นการทำให้ความมีอยู่จริงซึ่งประโยชน์แห่งยานหลักฐานนั้นไร้ประโยชน์ไป หรือกรณีตาม (ข) การทำให้กลัวเพื่อแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในงานยุติธรรม กฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องก็มีความผิดฐานต่อผู้ขัดขวางเจ้าพนักงาน(มาตรา 138) ความผิดฐานข่มขู่ใจเจ้าพนักงานในการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย(มาตรา 139) หรือความผิดฐานขัดขวางการพิจารณาพิพากษาของศาล(มาตรา 198) เท่านั้น ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวครอบคลุมน้อยกว่าถ้อย

คำที่ว่า “ทำให้กลัว” (Intimidation) ในอนุสัญญาข้อ 23 (ข) ซึ่งสามารถกระทำได้หลายวิธีมากกว่า นอกจากนั้นอนุสัญญา ฯ ยังคุ้มครองถึงเจ้าหน้าที่ในงานยุติธรรม เช่นเจ้าหน้าที่ทั้งหมดทุกคนของ ศาล องค์กร หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ในขณะที่กฎหมายไทยคุ้มครองเพียงแต่เฉพาะผู้ที่เป็นเจ้าพนักงานหรือเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมาย ซึ่งการจะเป็นเจ้าพนักงานดังกล่าวได้จะต้องได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมายเท่านั้น

ดังนั้น เมื่อพิจารณากฎหมายไทย เปรียบเทียบกับอนุสัญญา ฯ และกฎหมายของ สหรัฐอเมริกาและประเทศฝรั่งเศสแล้วเห็นว่า กฎหมายไทยเกี่ยวกับการลงโทษผู้กระทำความผิดฐาน ฆาตกรรมกระบวนการยุติธรรมยังไม่สอดคล้องกับอนุสัญญา ฯ ทั้งหมดเพราะยังมีการกระทำบางอย่าง ที่เป็นการฆาตกรรมกระบวนการยุติธรรมซึ่งอนุสัญญาสามารถลงโทษได้ในขณะที่กฎหมายไทยที่มีอยู่ ไม่สามารถลงโทษสำหรับการกระทำความผิดดังกล่าวได้ และกฎหมายสหรัฐอเมริกาก็มีความครอบคลุม ความผิดฐานนี้มากกว่าประเทศไทยและปรับใช้ได้ง่ายกว่า เนื่องจากมีการบัญญัติไว้เป็นบทบัญญัติ เฉพาะ จึงน่าจะนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายของไทยได้ สำหรับกฎหมายอาญาของ ประเทศฝรั่งเศสแม้จะไม่มีก็หมายความผิดฐานนี้บัญญัติไว้โดยเฉพาะแต่ก็ยังมีหลายบทมาตราที่ บังคับใช้ได้มากกว่าและครอบคลุมความผิดฐานฆาตกรรมกระบวนการยุติธรรมในอนุสัญญา ฯ และ กฎหมายของไทย

ข้อเสนอแนะ

เมื่อได้ศึกษาและวิเคราะห์ถึงปัญหาเกี่ยวกับการฆาตกรรมกระบวนการยุติธรรมแล้ว พบว่า ประเทศไทยสมควรที่จะมีกฎหมายที่ใช้เฉพาะเกี่ยวกับความผิดฐานฆาตกรรมกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ค.ศ. 2000 ที่ประเทศไทยได้ลงนามเป็นภาคีแล้ว ควรนำหลักกฎหมายในอนุสัญญา ฯ ข้อ 23 ดังกล่าวมาพิจารณาเป็นแนวทางในการร่าง โดยพิจารณาประกอบกับหลักกฎหมายของต่างประเทศ ซึ่ง ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ทำการศึกษเปรียบเทียบกฎหมายของประเทศฝรั่งเศสและกฎหมายของ อเมริกาแล้วเห็นว่า ในส่วนของสหรัฐอเมริกาที่มีกฎหมายที่บัญญัติให้เป็นความผิดฐานฆาตกรรม กระบวนการยุติธรรมไว้โดยเฉพาะแล้ว หากจะนำมาพิจารณาเพื่อเป็นต้นแบบในการปรับปรุงแก้ไข กฎหมายของไทยก็จะทำให้ง่ายต่อการศึกษาและสามารถนำมาปรับใช้ในประเทศไทยได้ทันที ส่วนใน ประเทศฝรั่งเศสก็มีหลายฐานความผิดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานนี้อันน่าจะนำมา บัญญัติไว้ในกฎหมายไทย นอกจากนั้นทั้งสองประเทศนี้ก็ยังมีบทบัญญัติที่สามารถใช้บังคับได้กว้าง กว่าของประเทศไทย และอนุสัญญา ฯ ข้อ 23 (ก) และ (ข) ดังนั้น จึงเห็นสมควรที่จะนำกฎหมายของ

ทั้งสองประเทศนี้และตามอนุสัญญา ฯ มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการขัดขวางกระบวนการยุติธรรมขึ้นในประเทศไทยเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาดังกล่าว

สำหรับแนวทางการพัฒนากฎหมายความผิดฐานนี้ ผู้เขียนเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขในประมวลกฎหมายอาญา โดยบัญญัติให้เป็นความผิดฐานหนึ่ง อันจะทำให้สามารถใช้บังคับได้โดยทั่วไปกับทุกกรณีและทุกคดี นอกจากนั้น ยังใช้บังคับได้กับทุกคนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือในรูปองค์กรอาชญากรรม และเพื่อประโยชน์ในการพิจารณายกร่างกฎหมาย สมควรที่จะนำบทบัญญัติในอนุสัญญา ฯ ข้อ 23 (ก) และ (ข) มาพิจารณาเป็นพื้นฐานการยกร่างกฎหมายหนึ่ง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่กระบวนการยุติธรรม น่าจะมีการนำบทบัญญัติที่ถือว่าเป็นการขัดขวางกระบวนการยุติธรรมตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายของสหรัฐอเมริกาและกฎหมายของประเทศฝรั่งเศสซึ่งถือว่าเป็นกรณีที่อยู่นอกกรอบของอนุสัญญา ฯ ข้อ 23 มาพิจารณาประกอบในการร่างกฎหมายในคราวเดียวกันด้วย ดังนี้

1. เพื่อให้มีผลเป็นการคุ้มครองเจ้าพนักงานผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมทุกขั้นตอน ควรจะมีการกำหนดนิยามของคำว่า "เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย" ขึ้น โดยให้รวมถึง เจ้าพนักงานในการยุติธรรม เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ของรัฐ องค์กร หรือหน่วยงาน และให้รวมถึงบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากราชการให้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือตรวจสอบ การป้องกัน การตรวจจับ หรือมีหน้าที่ดำเนินการสืบสวน การสอบสวนการดำเนินคดีเกี่ยวกับความผิดต่าง ๆ

2. ควรจะมีการระบุให้เป็นความผิดซึ่งจะต้องถูกลงโทษ หากได้กระทำด้วยวิธีการใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นการฆ่า ทำร้าย คุกคาม ขัดขวาง ทำให้กลัว ใช้กำลังทางกายภาพ บังคับ ช่มชู้ หลอกหลวง ให้สัญญา ให้ประโยชน์ที่มีควรได้ หรือชักจูงใจโดยทุจริต เพื่อกีดกันมิให้ผู้ใดเข้าร่วม หรือให้ถ้อยคำ ให้การ เบิกความ ให้ข้อมูลข่าวสาร หรือการยื่นพยานหลักฐานอื่นใดในการสืบสวนสอบสวน หรือกระบวนการพิจารณาคดี หรือกีดกันบุคคลใดๆ เพื่อมิให้มีการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย หรือผู้พิพากษาเพื่อแจ้งข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือกระทำเพื่อให้เกิดผลกระทบ ประวิง หรือขัดขวาง การมาศาลหรือการเบิกความของบุคคลอื่น ตลอดจนเป็นสาเหตุให้บุคคลอื่น ถอน ทำลาย ปิดบัง หรือเปลี่ยนแปลงคำให้การ เอกสาร หรือวัตถุใดๆ

3. ควรมีการบัญญัติให้เป็นความผิดอย่างชัดเจนในกรณีที่มีการยอมรับ หรือจัดให้มีการยอมรับ การประกันตัว หรือคำตัดสินในชื่อของบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ตัวของผู้นั้น โดยมีชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งถือเป็นการรับผิดหรือรับโทษแทนผู้กระทำความผิดที่แท้จริง

4. ควรมีการบัญญัติให้เป็นความผิดกรณีเจตนาที่จะทำให้เกิดอิทธิพลต่อผู้พิพากษา อัยการ เจ้าหน้าที่ของศาล ผู้เสียหาย พยาน ทนายความ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในการดำเนินคดี โดยการประวิง หรือขัดขวางไม่ให้เข้าทำงาน การประท้วง การก่อกวนในหรือใกล้อาคารทำการของศาล หรือในหรือใกล้อาคารที่ผู้พิพากษา อัยการ ผู้เสียหาย พยาน เจ้าหน้าที่ของศาล ครอบครองหรือใช้อาศัย โดยมีเจตนาที่จะทำให้เกิดอิทธิพลต่อการปฏิบัติหน้าที่ หรือการให้ถ้อยคำของบุคคลดังกล่าว

5. ควรบัญญัติให้เป็นความผิดสำหรับผู้ที่ทำกรแก่แค้นตอบโต้บุคคลที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม ไม่ว่าจะกระทำโดยการ ฆ่า หรือพยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย ทำให้เกิดอันตราย หน่วงเหนี่ยว กักขัง หรือทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน หรือข่มขู่ว่าจะกระทำการดังกล่าว หากกระทำโดยมีเจตนาเพื่อแก้แค้นตอบโต้บุคคลใด ๆ ก็ตามสำหรับ การมาศาลของพยาน หรือคู่ความ ในการพิจารณาคดี หรือการเบิกความใด ๆ หรือการให้ข้อมูล บันทึก เอกสาร หรือวัตถุอย่างอื่น ที่บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ทำให้เกิดขึ้นในกระบวนการพิจารณา หรือได้กระทำเพื่อเป็นการแก้แค้นตอบโต้บุคคลใด ๆ ก็ตาม สำหรับการมาให้ข้อมูลแก่เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายหรือเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมในเรื่องที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และควรจะบัญญัติให้ต้องรับโทษหนักขึ้น ถ้าหากการกระทำเพื่อแก้แค้นตอบโต้ นั้นเกิดขึ้นเนื่องจากการมาปรากฏตัวหรือมาเบิกความในคดีอาญา หรือได้กระทำเพื่อแก้แค้นโต้ตอบเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย หรือเจ้าหน้าที่ในงานยุติธรรม ไม่ว่าจะทำต่อตัวเจ้าหน้าที่คนนั้นเอง หรือต่อบุคคลอื่น

6. ควรบัญญัติให้เป็นความผิดกรณีการใช้กำลังทางกายภาพบังคับ ข่มขู่ ทำให้กลัว ให้สัญญา หลอกลวง หรือกระทำด้วยวิธีการอื่นใดต่อพยานบุคคล เพื่อจูงใจให้ให้การเท็จ หรือไม่ให้มาปรากฏตัวต่อพนักงานสืบสวนสอบสวน อัยการ ศาล หรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องในการดำเนินคดี อันเป็นการแทรกแซงการให้การ หรือการเสนอพยานหลักฐาน ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

7. ควรบัญญัติให้เป็นความผิดสำหรับการกระทำการใด ๆ เพื่อขัดขวางการค้นพบข้อเท็จจริง โดยการปรับเปลี่ยนสถานที่เกิดการกระทำความผิด ไม่ว่าจะกระทำโดยการเปลี่ยนแปลงการทำให้เป็นเท็จ ลบล้างข้อความแห่งเบาะแสหรือพยานหลักฐาน หรือโดยการเอาไป เคลื่อนย้าย หรือกำจัดสิ่งของที่รับมา หรือทำลาย เอาไปเสีย ปิดบัง หรือเปลี่ยนแปลง เอกสารส่วนตัว หรือเอกสารราชการ หรือสิ่งของที่น่าจะทำให้ง่ายต่อการค้นพบการกระทำความผิด การค้นหาพยานหลักฐาน หรือการพิพากษาลงโทษ คู่ความฝ่ายที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด

8. ควรจะมีการบัญญัติให้เป็นความผิดกรณีพยานกลับคำโดยจงใจเพื่อช่วยผู้ต้องหาหรือจำเลย หรือเพื่อบิดเบือนข้อเท็จจริงบางประการให้เบี่ยงเบนไป ไม่ว่าจะการกลับคำดังกล่าวจะเกิดขึ้นในชั้นสอบสวนหรือในชั้นพิจารณาคดีของศาลก็ตาม ทั้งนี้โดยระบุให้รับโทษเท่ากันไม่ว่าจะเป็นเท็จในชั้นสอบสวนหรือชั้นศาล เพื่อป้องกันปัญหาที่ว่าเบิกความเท็จในชั้นสอบสวนโทษน้อยกว่าในชั้นศาล

9. ควรมีการบัญญัติให้เป็นความผิดเมื่อบุคคลใดกระทำการชู้หญิง ช่มชู้ หรือให้ประโยชน์มิควรได้ ต่อบุคคลใด ๆ ด้วยความตั้งใจที่จะชักจูงผู้เสียหายของการกระทำความผิดไม่ไปร้องทุกข์ ถอนคำร้องทุกข์ หรือถอนฟ้อง

10. เมื่อพิจารณาถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการลงโทษผู้บริสุทธิ์แล้ว ควรจะมีการกำหนดให้เป็นความผิดและลงโทษได้ในกรณีบุคคลใดรู้อยู่แล้วว่ามีพยานหลักฐานที่จะแสดงว่าบุคคลที่ถูกฝากขัง หรือจำคุกชั่วคราวนั้น เป็นผู้บริสุทธิ์ เจตนาที่จะไม่นำเสนอพยานหลักฐานนั้นต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ

11. เพื่อมิให้มีการเกิดการแทรกแซงดุลพินิจในการทำคำพิพากษาหรือการให้การของพยาน ควรจะบัญญัติให้เป็นความผิดหากมีการทำหรือพิมพ์เผยแพร่ซึ่งของสิ่งใดก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษาอย่างเป็นทางการ เพื่อกดดันให้มีผลถึงคำให้การของพยาน หรือการตัดสินใจของผู้พิพากษา หรือกระบวนการพิจารณาคดีของศาล

12. เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ค.ศ. 2000 ซึ่งมุ่งจะปราบปรามผู้กระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรม สมควรที่จะบัญญัติให้เป็นความผิดและลงโทษสำหรับการกระทำความผิดฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรมที่ได้กระทำโดยกลุ่มบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไปหรือ ได้กระทำลงโดยมีหรือใช้อาวุธ หรือได้กระทำการโดยกลุ่มบุคคลที่มีหรือใช้อาวุธ

13. เพื่อให้การคุ้มครองพยานบุคคลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรจะมีการใช้มาตรการเอาผิดกับผู้ที่พยายามจะเปิดเผยที่อยู่หรือตัวพยานโดยกำหนดให้เป็นความผิดหากมีการเปิดเผยชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ชาติบังคับ ภาพถ่าย หรือข้อมูลอย่างอื่นที่สามารถระบุตัวพยานได้ โดยประการที่น่าจะทำให้เกิดภัยอันตรายต่อตัวพยานหรือบุคคลอื่น